

2. Линець М.М. Андрієнко Г.М. Витривалість, здоров'я, працездатність... Львів: 1993. – 130с.
3. Платонов С.В. Общая теория подготовки спортсменов в олимпийском и профессиональном спорте. – К. Олимпийская литература, 1997. – 583с.
4. Рябуха О.І. Вчення про здоров'я. - Львів: Ліга – Прес, 2001. – 112с.
5. Спортивное фехтование / Под общ. ред. Д.А. Тишлера. Учебник для вузов физической культуры. – М.: Физкультура, образование, спорт, 1997.- 385с.

А. Л. ВАСИЛЬЧУК

СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА МЕРИДІАНІВ – (УТВОРЕННЯ МЕРИДІАНІВ)

Показано, які структури і як утворюють меридіани, їх значення для компоновання і функціонування меридіанів.

Показано, какие структуры и как образуют меридианы, их значение для компонования и функционирования меридианов.

It is shown which structures and in what way participate in the creation of meridians, their significance for the composition and functioning of meridians.

Понад п'ять тисячоліть існує китайська інформаційно-енергетична система меридіанів з біологічно активними точками (БАТ), але й до сьогодні **ще невідомо**, які тонкоматеріальні структури будують меридіани, **не встановлені** будови і структури меридіанів, склад, композиції, співвідношення, кількість, види і характер їх мікроканалів, з'єднань мікроканалів у меридіані, варіанти циркуляції інформації, мікрочасток, енергій, світла, інформаційно-енергетичних субстанцій і біоплазм у меридіані, між його утвореннями, між лівим і правим меридіанами симетричної пари, між симетричними парами меридіанів, між меридіанами, біологічно активними точками, чакрами, сушумною, мерудандою, ідою, пінгалою, зірковими каналами, інтегральною та автономними системами інформаційно-енергетичних каналів, тонкоматеріальними структурами та інформаційно-енергетичними полями. Залишаються також **невизначеними** поняття меридіанів і біологічно активних точок, та не всі їх функції розкриті.

Меридіани не утворюються фізичним тілом, і недоцільно шукати анатомічні утворення меридіанів у фізичному тілі, оскільки меридіани — це не біологічні структури, а інформаційно-енергетичні біоплазматичні утворення тонкоматеріальних тіл (ТМТ). Топографія і шляхи проходження меридіанів — складні. На шляху проходження окремі частини меридіанів можуть розміщуватися над шкірою, прилягати до неї, проходити в межах товщини шкіри, вільно проникати до внутрішнього середовища фізичного тіла, внутрішніх органів, тканин, клітин, органел і молекул, утворювати численні відгалуження з мікроканалами, які розділятимуться на ультраканали і субультраканали та з'єднуються з інформаційно-енергетичними структурами органів, тканин, клітин, органел і молекул.

Кожен меридіан будується мікроканалами виростів внутрішніх оболонок усіх ТМТ від двох або трьох крайніх точок, окремими мікроканалами з відгалужень вершин чакрових конусів відповідних чакр, окремими вихідними мікроканалами сушумни, меруданди, іди, пінгали, лівого і правого зіркових каналів, меридіанів та їх з'єднаннями у багатошаровий каналовий пучок.

Утворення будь-якого меридіана розпочинається мікроканалами виростів внутрішніх оболонок усіх ТМТ від конкретного місця, до якого спрямовуються окремі мікроканали з відгалужень вершин чакрових конусів, розміщених біля виростів внутрішніх оболонок, а також вихідні мікроканали сушумни, меруданди, іди, пінгали, відповідних меридіанів, лівого і правого зіркових каналів від тих ділянок, що проходять близько біля виростів внутрішніх оболонок ТМТ.

Місця утворення меридіанів визначають, які мікроканали розпочинатимуть будувати основу і початкову БАТ меридіана.

При утворенні початку меридіана на пальцях кисті або на долоні початкову БАТ і основу меридіана утворюють мікроканали з виростів внутрішніх оболонок усіх ТМТ, окремі мікроканали з відгалужень вершин чакрових конусів відповідної пальцевої чакри кисті та долонної чакри.

При утворенні початку меридіана на пальцях стопи або на стопі початкову БАТ і основу меридіана утворюють мікроканали з виростів внутрішніх оболонок усіх ТМТ, окремі мікроканали з відгалужень вершин чакрових конусів відповідної пальцевої чакри стопи, підошовної чакри, окремі вихідні мікроканали правого зіркового каналу — справа, та лівого зіркового каналу — зліва.

При утворенні початку меридіана на голові початкову БАТ і основу меридіана утворюють мікроканали з виростів внутрішніх оболонок усіх ТМТ від відповідної ділянки голови, окремі мікроканали з відгалужень вершин чакрових конусів очних, вушних, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари, магатми чакр, окремі вихідні сушумнові, мерудандові, ідові, пінгалові, лівозіркові, правозіркові і меридіанові мікроканали окремих меридіанів.

При утворенні початку меридіана на тулубі початкову точку і основу меридіана утворюють мікроканали з виростів внутрішніх оболонок усіх ТМТ від відповідного місця тулуба, окремі мікроканали з відгалужень вершин чакрових конусів вішудхи, серцевої, центральної, антисвіту, молочних залоз та інших чакр, розміщених поруч, окремі вихідні сушумнові, мерудандові, ідові, пінгалові, лівозіркові, правозіркові і меридіанові мікроканали окремих меридіанів.

Від початкової БАТ основа будь-якого меридіана проходить по відповідних частинах тіла до кінцевої БАТ. Якщо початкові БАТ меридіанів розміщуються на пальцях кисті і стопи, то основи меридіанів піднімаються по кінцівках до тулуба і голови, завершуючись кінцевими БАТ, розміщеними на тулубі або голові. І навпаки, якщо початкові БАТ меридіанів розміщуються на голові і тулубі, то основи меридіанів проходять по голові і тулубу, і далі спрямовуються на кінцівки, досягають до кисті і стопи, завершуючись кінцевими БАТ на пальцях. На шляху проходження основи будь-якого меридіана в його будові послідовно беруть участь окремі мікроканали з відгалужень вершин чакрових конусів тих чакр, які розміщені вздовж меридіана, окремі вихідні сушумнові, мерудандові, ідові, пінгалові, лівозіркові, правозіркові і меридіанові мікроканали. У ділянці кінцевих БАТ меридіанів у їх будові беруть участь мікроканали з виростів внутрішніх оболонок усіх ТМТ у даній локалізації кінцевої БАТ меридіана, окремі мікроканали з відгалужень вершин чакрових конусів чакр, окремі вихідні мікроканали сушумни, меруданди, іди, пінгали, лівого зіркового каналу, правого зіркового каналу і меридіанів, розміщених біля ділянки кінцевої точки.

Місця закінчення основи меридіанів визначають, які мікроканали розпочинатимуть будувати додаткову структуру і кінцеву БАТ меридіана. До кінця основи меридіана завжди спрямовуються мікроканали з виростів внутрішніх оболонок усіх ТМТ від місця локалізації кінцевої БАТ, а також: **якщо кінцева БАТ локалізована на пальцях кисті**, то до неї спрямовані окремі мікроканали з відгалужень вершин чакрових конусів відповідної пальцевої чакри кисті; **при локалізації на пальцях стопи** — окремі мікроканали з відгалужень вершин чакрових конусів відповідної пальцевої чакри стопи та окремі вихідні мікроканали лівого зіркового каналу — зліва і правого зіркового каналу — справа; **при локалізації на тулубі** — окремі мікроканали з відгалужень вершин чакрових конусів центральної, серцевої, антисвіту, молочних залоз, маніпури, сур'ї, манас, гешехової, шлункової, селезінкової, пупкової і свадхістхани чакр, окремі вихідні мікроканали меридіанів, сушумни, меруданди, іди, пінгали, лівого зіркового і правого зіркового каналів, розміщених біля кінцевої БАТ, а **при локалізації кінцевої БАТ меридіанів на голові** — до кінця основи меридіана спрямовуються окремі мікроканали з відгалужень вершин чакрових конусів очних, вушних, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари і магатми чакр, окремі вихідні сушумнові, мерудандові, ідові, пінгалові, лівозіркові і правозіркові мікроканали, а також меридіанові мікроканали тих меридіанів, які розміщуються біля кінцевої точки.

До місця початку виростів внутрішніх оболонок усіх ТМТ спрямовується відповідна кількість чакрових мікроканалів, вихідних сушумнових, мерудандових, ідових, пінгалових, лівозіркових, правозіркових і меридіанових мікроканалів, з яких одні проникають до внутрішнього простору оболонкових мікроканалів, другі — зливаються, треті — анастомозно з'єднуються, четверті — синаптично з'єднуються з оболонковими, п'яті — прилягають до оболонкових мікроканалів, утворюючи початок основи меридіана, а шості — спільно з оболонковими мікроканалами завершуються сукупністю "сліпих" кінців, утворюючи початкову БАТ меридіана.

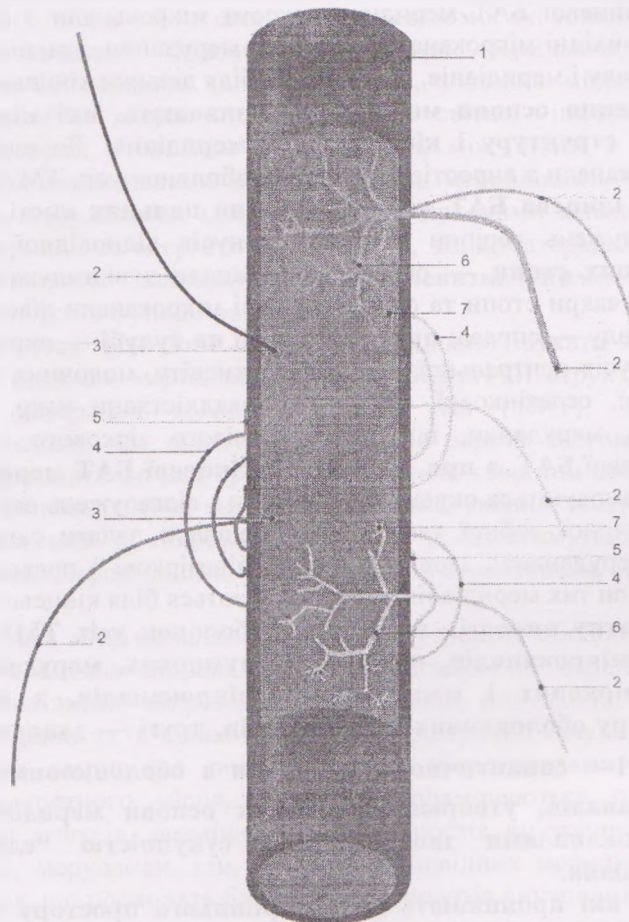
Мікроканали, які проникають до внутрішнього простору оболонкових мікроканалів, завершуються вільним "сліпим" кінцем або декількома розділеннями на вільні кінцеві "сліпі" ультраканали і субультраканали, які можуть коливатися та вібрувати у внутрішньому просторі оболонкових мікроканалів, з'єднуватися синаптично з внутрішньою оболонкою мікроканалу або анастомозно з'єднуватися із субультраканалами іншого мікроканалу (мал. 1. 3, 7). Вільні "сліпі" кінці, кінцеві ультраканали і субультраканали покриті фільтраційними оболонками, через які відбуваються інформаційно-енергетичні взаємобміни між оболонковими, чакровими, сушумновими, мерудандовими, ідовими, пінгаловими, лівозірковими, правозірковими і меридіановими мікроканалами. При коливанні і вібрації вільних "сліпих" кінців мікроканалів, вільних кінцевих

“сліпих” ультраканалів і субультраканалів змінюються діапазони електромагнітного спектра та інтенсивність інформаційно-енергетичних взаємобмінів.

Злиттям мікроканалів утворюються оболонково-чакрові, оболонково-сушумнові, оболонково-мерудандові, оболонково-ідові, оболонково-пінгалові, оболонково-правозіркові, оболонково-лівозіркові, оболонково-меридіанові та змішані мікроканали більшого діаметра. Ці мікроканали транспортують більший об’єм інформації, мікрочасток, енергій, світла, інформаційно-енергетичних субстанцій і біоплазм, ніж однотипні мікроканали.

Анастомозними і синаптичними з’єднаннями утворюються оболонково-чакрові, оболонково-сушумнові, оболонково-мерудандові, оболонково-ідові, оболонково-пінгалові, оболонково-правозіркові, оболонково-лівозіркові, оболонково-меридіанові анастомозні і синаптичні міжмікроканалові сполучення. Через анастомозні з’єднання інформації, мікрочастки, енергії, світло, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми безпосередньо переходять від одного типу мікроканалів до іншого, а через синаптичні з’єднання перехід відбувається крізь фільтраційну оболонку одного ультраканалу або субультраканалу, синаптичну щілину і фільтраційну оболонку другого ультраканалу або субультраканалу.

Мікроканали, що прилягають до оболонкових мікроканалів, спрямовуються до закінчень меридіана. На шляху їх проходження в різних місцях, у кінцевій БАТ та в кінцевих розділеннях відгалужень вони можуть зливатися, анастомозно і синаптично з’єднуватися з оболонковими мікроканалами, а також проникати до їх внутрішнього простору, завершуючись вільними, “сліпими” кінцями або декількома розділеннями на вільні кінцеві ультраканали і субультраканали.

Мал. 1. З’єднання мікроканалів:

1 — мікроканал; 2 — вхідні різнохарактерні мікроканали; 3 — вільний “сліпий” кінець; 4 — ультраканали; 5 — синапси; 6 — внутрішньомікроканалові ультраканали; 7 — “сліпі” субультраканали.

Різні варіанти структуризації різнотипних мікроканалів забезпечують високу стабільність цілісності основи, специфічність і сталість інформації, мікрочасток, енергій, світла, інформаційно-енергетичних субстанцій і біоплазм у мікроканалах основи, необхідну концентрацію і дифузну

клетку інформаційно-енергетичних матерій вздовж основи та їх нескінченні варіанти внутрішньомеридіанової циркуляції.

Від основ меридіанів відгалужуються зовнішні і внутрішні меридіанові гілки, до яких також спрямовуються відповідні чакрові, меридіанові, сушумнові, мерудандові, ідові, пінгалові, лівозіркові, правозіркові мікроканали, які беруть участь у будові меридіанів. Упродовж основ меридіанів велика кількість зазначених мікроканалів проникає до внутрішніх просторів мікроканалів основи, зливаються, анастомозно і синаптично з'єднується з мікроканалами основ, але переважна їх кількість повертається до мікроканалів основ, повертається на 90°, йде у прямому і зворотному напрямі від основ до початкових точок, кінцевих точок і кінцевих розділень відгалужень меридіанів. Відповідна кількість мікроканалів, що прилягають до основ, у початкових і кінцевих точках основ, можуть проникати до внутрішніх просторів мікроканалів основи, зливатися, анастомозно і синаптично з'єднуватися з мікроканалами основи, беручи участь у будові основ меридіанів. Переважна кількість мікроканалів, що прилягають до основ і спрямовуються до кінцевих точок меридіанів, з'єднуються між собою, утворюючи додаткові меридіанові мікроканалові структури.

Продовження у випуску 15.

ЛІТЕРАТУРА

1. Васильчук А. Л. Функціональна анатомія інформаційно-енергетичних каналів тонкоматеріальних тіл людини – Львів, „Каменярь” 2003 – 376 с. + 34 арк. вклейок.

2. Васильчук А. Л. Атлас функціональної анатомії тонкоматеріальних тіл людини – Львів, „Каменярь” 2003 – 648 с

Л. М. ЖУКОВСЬКА

РОЛЬ ВИКЛАДАЧА В СТАТЕВОМУ ВИХОВАННІ ПІДЛІТКІВ

В статті розглядаються деякі аспекти ролі викладача в статевому вихованні підлітків

В статье рассматриваются некоторые аспекты роли преподавателя в половом воспитании подростков

Some aspects of tutor's role in sexual upbringing of teenagers are shown in the article

Завершальна фаза підліткового віку вважається найбільш критичним періодом у фізичному, психічному і соціальному розвитку людини. Саме в цей час завершується формування тієї схеми поведінки, яка буде суттєво впливати на її здоров'я, на подальше життя.

Поведінка підлітка характеризується підвищеною чутливістю і збудливістю, емоційною лабільністю, дратівливістю, чужеродним сполученням сором'язливості і чванливості, прагненням до незалежності, звільненням від впливу авторитетів, переходом до самостійності, індивідуалізацією психіки і, разом з тим, недостатністю її індивідуального характеру, відокремленням від найближчого оточення. Ці особливості обумовлюють поведінку, форми спілкування, які характерні для так званого "важкого" підліткового періоду.

Формування самосвідомості залежить не тільки від індивідуальних особливостей і соціально-середовищних впливів, але й від статі. У дівчат самосвідомість формується значно раніше, ніж у хлопців, вони дорослішають раніше і по-своєму.

Пізнаючи себе, підліток приходять до формування конкретного образу свого "Я" і намагається відповідати йому. Так він вступає в період самовиховання, яке нерідко набуває крайніх форм: клопець для гартування волі, наприклад, стрибає з мосту, ризикує життям, чи затіває бійку; демонструє, щоб подолати сором'язливість, поводить розв'язно або ж демонструє "жіночу нестерпимість" настільки невблаганно і прямолінійно, що стає відкинутою ровесниками. Так чи інакше через це проходить майже кожен підліток, але швидко позбувається проблем при правильному виховному підході.

Стосунки з дорослими є основою так званого "конфлікту батьків і дітей". У його основі – прагнення підлітків до самостійності, досягнення статусу дорослих і притаманна їм протягом всіх часів потреба до групування з ровесниками.

Сучасного підлітка, як правило позбавленого необхідності забезпечувати своє існування і виживання зростаючого (значно швидше, ніж 30-40 років тому), хвилює проблема "він" і "вона". У цій сфері вплив ровесників є досить вагомим. Підліток, багато захоплений якого усвідомлено чи не усвідомлено пов'язані з сексуальністю, що формується, не тільки шукає спілкування, але й